

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Ecloga III. Qvirinalivm. De boue, quem quidam vouit, alter furto ablatum,
nullatenus valens iungere, & vsui habere, pretio redemir, quod sponsor in
vorum obtulit. Bos dum arctius stringitur, emptore ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

Incedens panda transit vestigia cauda,
 Pro cuius forma iuris decedere norma
 Sponsor persuasus, duros adigit sibi casus.
 Martyris instabat nox quæ cælos penetrabat:
 lam clara surgente die, grege præta petente,
 Bis gemini venere lupi, pecus in filière,
 Voto debentem reddi, medio gradientem,
 Armento rapuere, minutatim secuere,
 Non contingentes hanc vltra sed fugientes:
 Nec nocuere gregem reliquum quo noscere legem
 Vindictæ cælestis eis posses documentis.
 Inde fides adoleuit, ob id reuerentia creuit
 Alme QVIRINE tibi, valuit correptio plebi.
 Vota reus perfert, quæ raro quis bene differt,
 Emendatq; moræ culpam subeunte pudore.

ECLOGA III. QVIRINALIVM.

De boue, quem quidam vouit, alter furto ablatum, nul-
 litenus valens iungere, & vsui habere, pretio rede-
 mit, quod sponsor in votum obtulit. Bos dum arctius
 stringitur, emptore vulnerato, se loris excussit, & ad
 B. QVIRINVM decurrit, quem insecutor non prius,
 quàm ante templum Martyris assequi potuit.

Damœta est emptor, vel insecutor bouis; Menalca, qui
 vouerat, cuius seruus, vel procurator
 pecoris Egon.

DIC mihi Damœta, cuium pecus hac tibi meta
 Venerit? Egonis? Non id mihi vendidit Egon.
 Infelix animal bos, argenti dedit albos,

Menalca.

Damœta.
Menalca.

V 3

Ut re-

*Ut requieuisset, duros calles nec inisset.
Assuetum loris genus est patiensq; laboris.
En emptor fœnus petit hic custos alienus,
Qui venit indigne; non hoc patiare* **QVIRINE.**

Damocla

*Cautus ab incerto conuitia tanta siletos;
Nouimus & qui te norint, tot habet locus iste:
Si sanum sapires, nec in hæc te iurgia ferres,
Iuris ut in morem præsens ferat hospes honorem.*

Menalca

*Et quid habebit honoris, quid gesit mihi moris;
Dum quem fraudauit, frustra taurum sibi paut,
Gramina tondentem, iuga ferre sed impatientem?*

Damocla

*Exolues tandem, iusto mihi iudice fraudem,
Qua deportasti precium, pecus exagitasti;
Cur reddes nummos, aut me sectare meus bos.*

Menalca

*Hoc debes veri sub iudicis aure favori,
Hic prius indemni me quod tibi ius cœmendit?
Parcebam mitis pridem cedendo petitis.*

Damocla

*Prodidit en culpam DEVS & non fuit inultam;
Crimen ut imponis, simul excusamina ponis,
Quos accepisti nummos in vota dedisti;
Te magis infamas, dum me pro fraude reclamas.
Si tibi vendendi fuit, & mihi ius cœmendit.*

Menalca

*Tuius appelles? Sed enim non quod tibi vellet;
Luminibus captus, trabis aut super alia coactus.*

Damocla

*O meliora DEVS clemens causa dabis huius,
Non adeo sum iuris inops, ut crimine furis
Hactenus ex facili me perdere congruat ulli.*

Menalca

*Non ego narrantem te recte bouem laqueantem
Aduerti, prisca gressum latrante Lycisca,?*

Damocla

*Nis fugis omnis ego rationis iure tenebo,
Nunc te distraxisse bouem, me digna dedisse
Pro boue, quæ nunc ipse Deo poteras tribuisse.*

Te ne miser fugerem, quem deprensam retinerem?
 Nec capto cedam furto partam tibi pradam.
 Ius opponat in omne tibi iustaratione,
 Hinc tribuam pignus, si iudex sit mihi dignus.

Menalca.

Ergo progrediamur, & hic nos experiamur,
 Hunc tam praclarum prior en ponam tibi taurum,
 Quod tibi, si vincat, pignus restare paciscat;
 Tu simul e contra nobis tua pignora monstra.

Damocra.

Opposuisse boni quicquid non vtile noui.
 Quae declaratum voto licet appreciatum
 Abs te iam dominus voti tulit ecce QVIRINVS;
 Nempe via distante venit nullo comitante,
 Hoc animal raptante Deo cunctis dominante.
 Rem sed vtrisque bonam fessis, duo pocula ponam,
 Haec tibi plena meri poterunt in pignus haberi.

Menalca.

In ius si cedit mihi bos, pro pignore cedit,
 Qui tibi si cedit, te non hunc tollere tadet;
 Dum taurum spectas, nihil est quod pocula praestas.

Damocra.

Quod proprium non est, certum pro pignore non est;
 Et patet incerto certum praestare profecto,
 Maius ab incerto tu fers, ego paucula certo.
 Cetero adhuc in spe satis est gallo minor in re.

Menalca.

Incertum quod emo penitus faciet mihi nemo,
 Dum me decertas incertum non bene certas,
 Nec mihi nec tibi, fraude mihi, verum tibi clade;
 Nam mihi mercatum taurum tollis tibi pactum.

Damocra.

Sit meus hic vel non, iudex discerne Palemon.
 * Arbito laesus egon verear te chare Palemon?
 Tu causas iuris praesentibus atque futuris
 Dicendas nosti, tibi laus est maxima iusti;
 Iudice te posito procedet res mea tuto.

Menalca.

Dicite dum tempus vacat, audit amena iuuentus:

Palamon.

Incipe

- Incipe Damoeta, tum ritè sequere Menalca:*
Ver sibus alternae geminentur vtrunque Camæna.
- Damoeta. *Principium Deus est, orbem Deus ambit & implet;*
Excelsis regnans, humiles rector pie cernas.
- Menalca. *Principium Christus iudex in secula iustus,*
Nostri factus imago; tui saluemur imago.
- Damoeta. *Heu malo petit Eua virum, dans fercula saeva,*
Et fugit in frondosa prius, tum semina visa.
- Menalca. *Et spinas instans lambit sacer ignis amictas;*
Qualis ut hinc noris fons inuiolatus amoris.
- Damoeta. *Ferales vnda siccantur ab ore columbae;*
Qua pacis diuam clausis congeffit oliuam.
- Menalca. *Curca sunt mandata decem quasi mala relata*
Syluestri de monte Sina Domino tribuente.
- Damoeta. *O quoties & quanta loquens sapientia sancta,*
Simplicibus parens, regum peruenit ad aures?
- Menalca. *Exuperans Amalech fortissime iura dabas hæc.*
Bellator, custosq; rei, quo diuidat æquæ.
- Damoeta. *Dum testamenti fuit arca feræ data genti,*
Hanc reuehunt vitulae; maclantur ab Israel illæ.
- Menalca. *Ruth petit* desert, nolens cum nepte reuerti;*
Eleuit amore socrus, hinc est agnus Patris ortus.
- Damoeta. *Triste dedit chari Ionatha casu viduari.*
Triste Ieremia mors immatura Iosia.
- Menalca. *Dulce salus viuus, oculis lux, gloria diuis;*
Dulce quies lassus, cæli spes, exitima passus.
- Damoeta. *Hymnidica Musa quondam gens Israel visa*
Fulsit rege dedit qui carmina summus amauit.
- Menalca. *Imò cantorum Rex ac dux Theologorum*
Vatis iure dedit modulans Musam renouauit.
- Damoeta. *Suaue dedit qui carmen amans regaleq; germen,*
Nunc & ibi regni succrescat iure perenni.

Qui non

Qui non odit Ama poterit laudasse Caiphan,
Ipsaq; iungat apros, & arans sale seminet agros.
Qui roseos flores, vernos captatis amores,

Menalca.

Noscite, spinarum latet illic vulnus amarum.

Damoceta.

Qui nuper runcata tenes Syluestria prata,

Menalca.

Coge gregem versus villas, iam murmurat versus.

Cur virides ripas toto pastor grege stipas?

Damoceta.

Fons patet, agnellos fuge de ripa vnda tenellos.

Solcremat infestus, pecori nimius nocet aestus:

Menalca.

Succedant ymbris, ubi lenior aura salubris.

Heu pleno bos iure meus rapitur mihi dure,

Damoceta.

ludicijq; palæstra sinistra facit mea dextra.

Non specularans æquum, visus tibi fascinat æquum,

Menalca.

Vi ius non cernas hominum, diuinaq; spernas.

Dic quid nascatur bis, quid moriendo creatur.

Damoceta.

Et quasi diuinus sis tauri munere dignus.

Dic quid rure satum patrem cupit inuiolatum,

Menalca.

Et tibi me de re nulla cessisse fatere.

Lege pari dites iam longas scindite lites;

Palæmon.

Imo vobis æquare licet, non fas violare:

Bos erat hic veriusq;, Deus quem tollit veriusq;.

Dum tu vouisti, tu iungere non potuisti,

Ferte Deo morem quod veriq; tenetis honorem.

ECLOGA IV. QVIRINALIVM.

De Bucula præstante, quæ voto destinata, dum ob elegantiam diu retinetur, enixa est vitulum æquè formosum, quo adulto sine præduce ad templum Martiris cum prole decurrit.

Sicelides Musæ transito lacus Arethuse,
Conregionales vobis. Latiales,

TEGRINEOQVE SENI date remos carmine leni.

X

Hic